

[Jefsen Christensen.]

forhold kunde naa frem til et Vurderingsgrundlag, som efter meget kort Tids Forløb vilde vise sig at være forkert, og jeg tror i og for sig, Svaghederne ved det Grundlag, vi har, er meget mindre end de Svagheder, der kunde fremkomme, hvis vi gik til en Omvurdering under de nuværende uoverskuelige Prisforhold.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling.

Jørgen Jørgensen: Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Jefsen Christensen i de Bemærkninger, han fremsatte angaaende de Svingninger, som Ejendomspriserne altid vil komme ud for i en Vurderingsperiode. Den højtærede Finansminister har i og for sig saa udmærket gjort Rede for Problemet. Der er Forhold, som taler for, at man gaar til en ny Omvurdering. I øvrigt kan det jo ikke bestrides, at Vurderingsraadene naturligvis bør bestræbe sig for at vurdere paa Grundlag af 1936-Priserne. Der finder hvert Aar mange Omvurderinger Sted, dels hvor der foretages Ombygning af ældre Ejendomme, dels naar der opføres helt nye Bygninger, og her er det næsten umuligt for Vurderingsraadene at vurdere saadan, at man kommer paa Linie med Priserne i 1936.

Det er imidlertid, som allerede fremhævet af de to tidligere Ordførere, klart, at det som Forholdene ligger, er rigtigst at udskyde den almindelige Omvurdering indtil videre, i hvert Fald et Aar, og saa se, om man kan finde frem til et Grundlag, der er mere stabilt end det, vi kan vurdere efter i Øjeblikket. Det kan ikke nægtes, at der begaas en Uretfærdighed over for alle de Mennesker, der faar foretaget Omvurdering. For det er rigtigst, som det ærede Medlem Hr. Jefsen Christensen sagde, at for Staten er det kun et Formuespørgsmaal, men med Hensyn til den kommunale Beskatning kommer disse Mennesker til at betale Skat efter en Vurdering, der, selv om den ikke ligger paa Dato-Priserne, saa dog ligger betydeligt over de Priser, der var gældende, da den foregaaende Vurdering fandt Sted.

Jeg er altsaa enig i, at man endnu et Aar prøver at køre videre paa denne Maade, men skulde det næste Aar vise sig, at vi er lige vidt, saa henstiller jeg til Overvejelse, om man ikke kunde finde en Form, som gav Mulighed for, at de Mennesker, der skal have foretaget Omvurdering, paa en eller anden

Maade skattemæssigt blev ligestillet med alle dem, der ikke faar foretaget Omvurdering af deres Ejendom.

Men som sagt, jeg anbefaler Forslaget til hurtig og velvillig Behandling og til Vedtagelse i det høje Ting.

Lannung: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde det foreliggende Lovforslag, men dog med stigende Betænkelighed over for den stadige Udskydelse, som jo medfører alt andet end rimelige Resultater i forskellige Relationer, Forhold, som der er meget paa. Jeg vil gerne tilføje, at paa en Tid, hvor man opretholder og mener at maatte opretholde andre Byrder, der baade principielt og skatteteknisk er meget uheldige, er det særlig urimeligt, at denne midlertidigt betydelige Skattereserve, som her er til Raadighed, baade for saa vidt angaar Ejendomsskatten — kommunalt og statsligt — og Formueskatten, ikke kan udnyttes til Aflastning af de andre Byrder. Det er et Forhold, jeg mener man ogsaa maa tage i Betragtning under Overvejelse af Spørgsmaalet om Udskydelsen, og jeg haaber, at det denne Gang bliver sidste Gang, man foretager en Udskydelse.

I øvrigt anbefaler jeg Forslaget.

Finansministeren (K. H. Kofoed): Jeg takker for Tilslutningen til dette Lovforslags Gennemførelse. Jeg tror, som ærede Medlemmer allerede har været inde paa, at hvad enten man er betænkelig ved Udskydelsen eller ej, er vi nødt til at foretage den under de nuværende Forhold. Thi foruden de Betænkeligheder, jeg nævnte før, er der ogsaa de praktiske Vanskeligheder, der bl. a. skyldes hele Trafiksituationen, som skaber store Vanskeligheder for dem, der skal vurdere, og deres personlige Nærværelse paa Vurderingsstedet er særlig nødvendig under saa vanskelige Vurderingsforhold, som der her vilde blive Tale om.

Jeg vil blot sige til det ærede Medlem Hr. Jefsen Christensen, at de Betænkeligheder, jeg gav Udtryk for, ikke havde nogen Relation til, hvorvidt Staten vilde faa mere eller mindre under den gamle eller den nye Vurdering, heller ikke saa meget til dette, om der er Stigning eller ej — det er i øvrigt givet, at der er en almindelig Stigning i Forhold til Vurderingen af 1936. Men mine Betænkeligheder stammer meget mere fra den uensartede Stigning, som faktisk gør sig gældende for store og smaa Ejendomme, for Enfamiliehuse og Udlejningshuse, hvortil kommer Forskelighederne i de